

piątek, 12.09.2025

Wspomnienie Najświętszego Imienia Maryi

Imię Maryi czcimy w Kościele w sposób szczególny, ponieważ należy ono do Matki Boga, Królowej nieba i ziemi, Matki miłosierdzia. Dzisiejsze wspomnienie - "imieniny" Matki Bożej - przypominają nam o przywilejach nadanych Maryi przez Boga i wszystkich łaskach, jakie otrzymaliśmy od Boga za Jej pośrednictwem i wstawiennictwem, wzywając Jej Imienia.

Zgodnie z wymogami Prawa możeszowego, w piętnaście dni po urodzeniu dziecięcia płci żeńskiej odbywał się obrzęd nadania mu imienia (Kpł 12, 5). Według podania Joachim i Anna wybrali dla swojej córki za wyraźnym wskazaniem Bożym imię Maryja. Jego brzmienie i znaczenie zmieniało się w różnych czasach. Po raz pierwszy spotykamy je w Księdze Wyjścia. Nosiła je siostra Mojżesza (Wj 6, 20; Lb 26, 59 itp.). W czasach Jezusa imię to było wśród niewiast bardzo popularne. Ewangelie i pisma apostołskie przytaczają oprócz Matki Chrystusa cztery Marie: Marię Kleofasową (Mt 27, 55-56; Mk 15, 40; J 19, 25), Marię Magdalenę (Łk 8, 2-3; 23, 49. 50), Marię, matkę św. Marka Ewangelisty (Dz 12, 12; 12, 25) i Marię, siostrę Łazarza (J 11, 1-2; Łk 10, 38). Imię to wymawiano różnie: Miriam, Mariam, Maria, Mariamme, Mariame itp. Imię to posiada również kilkadziesiąt znaczeń. Najczęściej wymienia się m.in. "Mój Pan jest wielki", "Pani" i "Gwiazda morza".

Maryję nazywamy naszą Matką; jest Ona - zgodnie z wolą Chrystusa, wyrażoną na krzyżu - Matką całego Kościoła. Po Wniebowzięciu została ukoronowana na Królową nieba i ziemi. Polacy czczą Ją także jako Królową Polski. Maryja jest naszą Wspomożycielką i Pośredniczką, jedyną ucieczką grzeszników. W ciągu wieków historii Kościoła powstały setki różnorodnych tytułów (wymienianych np. w Litanii Loretańskiej czy starszej od niej, pięknej Litanii Dominikańskiej, a także w starożytnym hymnie greckim Akatyście). Za pomocą tych określeń wzywamy opieki i orędownictwa Matki Bożej.

Najświętsza Maryja Panna Bardzo wielu świętych wyróżniało się szczególnym nabożeństwem do Imienia Maryi, wiele razy wypowiadając je z największą radością i słodyczą serca, np. Piotr Chryzolog (+ 450), św. Bernard (+ 1153), św. Antonin z Florencji (+ 1459), św. Hiacynta Marescotti (+ 1640), św. Franciszek z Pauli (+ 1507), św. Alfons Liguori (+ 1787).

Dzisiejsze wspomnienie jest jednym z wielu obchodów maryjnych, które są paralelne do obchodów ku czci Chrystusa. Jak świętujemy narodzenie Chrystusa (25 grudnia) i Jego Najświętsze Imię (3 stycznia), podobnie obchodzimy wspomnienia tych samych tajemnic z życia Maryi (odpowiednio 8 i 12 września). Obchód ku czci Imienia Maryi powstał w początkach XVI w. w Cuenca w Hiszpanii i był celebrowany 15 września, w oktawę święta Narodzenia Maryi. Z czasem został rozszerzony na teren całej Hiszpanii. Po zwycięstwie króla Jana III Sobieskiego nad Turkami w bitwie pod Wiedniem w 1683 r. Innocenty XI rozszerzył ten obchód na cały Kościół i wyznaczył go na niedzielę po święcie Narodzenia Maryi. Późniejsze reformy kalendarza i przepisów liturgicznych przeniosły go na dzień 12 września, kiedy to Martyrologium Rzymskie wspomina wiktorię wiedeńską. Obchód ten dekretem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z 2001 r. wprowadzono do Kalendarza Rzymskiego (ogólnego) w randze wspomnienia dowolnego.

Źródło:

https://www.niedziela.pl/artukul/24589/?utm_source=niezbednikKatolika&utm_medium=PanelDzienDesktop&utm_campaign=PanelDzienDesktop